

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919200041
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5919200041.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: H. B., nar. XX.X.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, odbor sociálnych vecí a rodiny, dieťa rodičov, matky: C. V., nar. X.X.XXXX, bytom K., J. XXX/X, zastúpená: Mgr. Iveta Žerebáková, advokátka so sídlom K., A.L. XXXX/XX a otca: H. B., nar. XX.X.XXXX, bytom K., Z. XXXX/XX, v konaní o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 10P/1/2019-144 zo dňa 28.2.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti II., ktorým otec maloletého je povinný prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 110,- eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa, počnúc od 1.3.2019 a III., na základe ktorého otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý párny týždeň v stredu a vo štvrtok a každý nepárny týždeň v pondelok, piatok, sobotu a nedeľu vždy v čase od 14.00 hod. do 16.00 hod. v byte matky maloletého za jej prítomnosti, **p o t v r d z u j e.**

V odvolaní nenapadnutých častiach I. a IV. zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.1.2019 sa otec maloletého dieťaťa domáhal, aby súd maloletého H. B. zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Zároveň žiadal, aby ho súd zaviazal prispievať na výživu maloletého H. mesačným výživným podľa určenia súdu vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa. Stretávanie otca s maloletým synom žiadal upraviť tak, že otec bude oprávnený stretávať sa so synom každý párny týždeň v stredu a štvrtok a každý nepárny týždeň v pondelok, utorok, piatok, sobotu a nedeľu s tým, aby stretnutie v každom z týchto dní trvalo minimálne 5 hodín.

Matka návrh prevzala dňa 23.1.2019, k návrhu sa písomne nevyjadrila.

Po vykonanom dokazovaní mal súd za preukázané, že zo vzťahu matky dieťaťa a H. B., sa dňa XX.X.XXXX narodil maloletý H. B.. Rodičia dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti, dieťa žije s matkou, ktorá sa o dieťa sama stará a zabezpečuje jeho potreby. Na strane matky neboli dokazovaním zistené žiadne skutočnosti, pre ktoré by sa o dieťa nemohla aj naďalej starať, preto súd zveril maloletého do jej osobnej starostlivosti. Zároveň súd určil, že zastupovať a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia, nakoľko neboli zistené žiadne skutočnosti, pre ktoré by mal byť otec z týchto rodičovských práv vylúčený.

Výšku výživného súd určil voči otcovi sumou 110,- eur mesačne, pričom pri stanovení sumy súd vychádzal zo základných kritérií na strane povinného a to preskúmaním jeho schopností, možností a majetkových pomerov.

Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej schopnosti a rozumieme nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Z tohto hľadiska sa schopnosti skúmajú ako faktické príjmy a výdavky povinného.

Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že otec maloletého pracuje ako kuchár s priemerným mesačným čistým príjmom 424,- eur. Iné vyživovacie povinnosti nemá, žije s matkou, ktorej prispieva na stravu a náklady spojené s bývaním 200,- eur mesačne. Maloletému dieťaťu preukázateľne založil sporenie, kde platí 50,- eur mesačne. Otec sa tiež od odchodu matky zo spoločnej domácnosti podieľa na nákladoch spojených s potrebami dieťaťa, keď v mesiaci január 2019 vynaložil na stravu a oblečenie pre dieťa 80,- eur a február 2019 - 90,- eur. Matke tiež posielal daňový bonus a náklady na poistku dieťaťa.

Vo vzťahu k oprávnenému (maloletému dieťaťu) súd skúmal odôvodnenosť jeho potrieb. Odôvodnenosťou treba rozumieť určenie životných nákladov, ktorých úhradu je určitá osoba oprávnená požadovať v rámci plnenia vyživovacej povinnosti. Treba vychádzať z pojmu výživné, tak ako ho vymedzila aplikačná prax. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Maloletý je vo veku 8 mesiacov, neboli zistené u neho zdravotné problémy vyžadujúce si zvýšené výdavky. Momentálne je na kojeneckej strave.

Matka žije s maloletým sama u jej matky. Poberá rodičovský príspevok aktuálne 214,70 eur. Má vyživovaciu povinnosť k dcére z prvého manželstva, na ktorú poberá okrem rodinných prídavkov 23,68 eur, sirotsky dôchodok vo výške 184,91 eur, prispieva po 150,- eur mesačne svojej matke na stravu a náklady na bývanie. Na maloletého poberá rodinné prídavky 23,68 eur a daňový bonus posielaný otcom vo výške 22,- eur.

Súd má za to, že výživné v sume 110,- eur v súčasnosti postačuje na uspokojovanie životných potrieb maloletého s prihliadnutím na jeho vek a zdravotný stav. Súd pri stanovení výživného prihliadol aj na to, že otec pravidelne mesačne prispieva sumou 50,- eur na tvorbu úspor pre dieťa, keď v Prima banke založil pre dieťa sporiaci účet.

Vo vzťahu k úprave stretávania sa otca s maloletým súd určil, že otec je oprávnený stretávať sa s mal. dieťaťom každý páry týždeň v stredu a vo štvrtok a každý nepárny týždeň v pondelok, piatok, sobotu a nedeľu vždy v čase od 14.00 hod. do 16.00 hod. v byte matky maloletého, za jej prítomnosti.

Povinnosťou súdu je chrániť záujem dieťaťa vo vzťahu k právu dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Obaja rodičia majú právo stýkať sa so svojím dieťaťom, pokiaľ ich rodičovské práva a povinnosti neboli obmedzené. Napriek tomu, že jeden z rodičov nežije v spoločnej domácnosti s druhým rodičom a dieťaťom, dieťa má právo stýkať sa s týmto rodičom, ktorý má voči nemu stále rodičovské práva a povinnosti, vrátane práva podieľať sa na jeho výchove. Udržiavanie kontaktu medzi dieťaťom a rodičom, ktorý nežije v spoločnej domácnosti s dieťaťom, je v záujme dieťaťa. Dieťa nemôže trpieť za to, že si jeho rodičia prestali rozumieť natoľko, že sa rozišli. Je potrebné si uvedomiť, že dieťa potrebuje prítomnosť a starostlivosť obidvoch rodičov a vo veku maloletého je potrebné podporiť intenzitu stretávania sa tak, aby sa do budúcnosti stretávanie s otcom stalo pre maloletého úplne prirodzeným.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa, a to voči výrokom II. a III. Uviedla, že má za to, že súd dospel k neprávny právny záverom ohľadom výšky výživného ako aj ohľadom rozsahu stretávania sa otca s maloletým dieťaťom a tiež nesprávne rozhodol ohľadom zameškaného výživného, kde súd určil vyživovaciu povinnosť od 1.3.2019. Matka nesúhlasí s určením výživného vo výške 110,- eur mesačne, trvá na tom, aby ju odvolací súd zmenil na sumu aspoň 150,- eur mesačne z nasledujúcich dôvodov:

Matka na pojednávaní uviedla, že otec dieťaťa má reálne príjem 700,- eur, pričom na výplatnej páske má len minimálnu mzdu. Matka nemôže preukázať reálnu sumu výplaty, nakoľko z objektívnych dôvodov ani nie je možné, aby takýto doklad predložila, keď zamestnávateľ mu to nevypláca vo výplatnej páske. Matka má za to, že je vo finančných možnostiach otca maloletého syna podieľať sa na vyššom výživnom, nakoľko je schopný mu šetriť 50,- eur mesačne na sporiacom účte. Matka však nemá záruku, že

otec bude reálne túto sumu synovi šetriť. V prvom rade je potrebné, aby výživné bolo uhrádzané na zabezpečenie riadneho bežného výživného, a to v požadovanej výške 150,- eur mesačne. Otec maloletého dieťaťa je schopný platiť si mobil v hodnote 30,- eur mesačne ako aj pôžičku vo výške 50,- eur mesačne. Matka poukazuje aj na iné ponuky práce, kde je možné sa zamestnať ako kuchár s omnoho väčším príjmom, napr. Likava Centrum sociálnych služieb 750,- eur - plný úväzok, Ján Benedikovič restaurant Blesk 800,- eur, Motel Ranč Ružomberok 850,- eur. Nakoľko otec dieťaťa uviedol, že v 1/2019 kúpil pre malého potreby vo výške 80,- eur a vo februári 2019 za 90,- eur, súd nesprávne určil, že nedošlo k zameškaniu výživného od podania návrhu do rozhodnutia vo veci samej. Súd neurčil zameškané výživné od 11.1.2019 do 28.2.2019, určil vyživovaciu povinnosť od 1.3.2019 s čím matka nesúhlasí. Nákupy v mesiaci 1/2019 a v 2/2019 boli zo strany otca dobrovoľné, matka ho upozorňovala, že je povinný sa podieľať na výživnom v peniazoch a nie realizovať nákupy podľa toho, čo uváži otec dieťaťa. Matka rovnako nesúhlasí s rozsahom stretávania sa tak ako určil súd. Nesúhlasí s rozsahom stretávania sa v nepárnom týždni, navrhuje, aby súd zmenil rozsah stretávania sa v nepárnom týždni na utorok a nedeľu od 14.00 hod. do 16.00 hod. v byte matky, za jej prítomnosti. Poukazuje na to, že dieťa má svoj režim a je potrebné rešpektovať jeho potreby, no komunikácia s otcom dieťaťa je problematická, otec maloletého na matku slovne útočí, a to bol aj dôvod, prečo musela opustiť domácnosť otca a uchýliť sa k svojej matke. Práve aj syn nepriberal na váhe, keď mali spoločnú domácnosť a teraz je jeho zdravotný stav zlepšený, dieťa je v klude a príberá. V tejto súvislosti poukazuje na to, že po rozhodnutí vo veci samej dieťa ochorelo, túto skutočnosť matka otcovi riadne oznámila, pretože boli na pohotovosti, dieťa malo horúčku a otec tento stav začal rešpektovať. Keďže matka mala snahu, aby sa otec so synom stretol, tak mu to umožnila v doobedňajších hodinách, kde so synom strávil u matky 1 hodinu. Teda, keď je dieťa hore, nespí, tak matka umožňuje stretnutie s otcom, aby ho mohol vnímať, hrať sa s ním a podobne. Avšak počas stretnutia otec bol opätovne konfliktný, na čo upozornila matka aj kuratelu. Matku z izby vyhánal, vyčítal jej, že sa rozišli, nadával matke do cigánok, že je vypočítavá. Matka počas stretnutia otca so synom mu len uviedla, ako sa má hrať so synom, že keď plače, tak si niečo pýta a povedala mu, čo syna upokojí. Matka chce len otca usmerniť, čo dieťa potrebuje, aby bolo pokojné, no otec dieťaťa začne kričať a robiť matke výčitky. To bol hlavný dôvod, prečo matka opustila otca, a to pre nezvládnutú, neprímeranú a vulgárnu komunikáciu voči nej. Podľa matky je otec dieťaťa emočne labilný, nevie spracovať svoje emócie a najmä, že chodí ku psychiatričke. Otec maloletého dieťaťa matke uviedol, že práve samotná psychiatrička, aby sa s matkou nestretával. Preto je potrebné, aby sa dal zdravotne do poriadku, nakoľko je to v jeho záujme a nie svoje nezvládnute emócie si riešiť cez matku. Otec sa so synom rozpráva ako so seberovným, hovorí s ním jazykom dospelého a jeho reakcie sú neprímerané. Otec dieťaťa sa na stretnutí aj rozplače a jeho slovník ku synovi je plný atakov na matku. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil v časti výšky výživného a v časti stretávania sa otca v nepárnom týždni. Nepodáva odvolanie voči stretávaniu sa otca s dieťaťom počas párneho týždňa v stredu a vo štvrtok v čase od 14.00 hod. do 16.00 hod. v byte matky za jej prítomnosti. Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že otec maloletého je povinný prispievať na výživu maloletého H. výživným vo výške 150,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 11.1.2019. Otec maloletého je povinný zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 11.1.2019 do 28.2.2019 vo výške 265,- eur v pravidelných mesačných splátkach po 30,- eur splatných spolu s bežným výživným do rúk matky maloletého dieťaťa pod stratou výhody splátok. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý párny týždeň v stredu a vo štvrtok v čase od 14.00 hod. do 16.00 hod. v byte matky maloletého za jej prítomnosti. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý nepárny týždeň v utorok a v nedeľu vždy v čase od 14.00 hod. do 16.00 hod. v byte matky maloletého za jej prítomnosti.

3. K podanému odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec. Uviedol, že ho považuje za nedôvodné. Suma výšky výživného určená vo výške 110,- eur v plnom rozsahu dokáže pokryť výdavky matky na syna H., ktorý je toho času z prevažnej časti kŕmený Nutrilonom, ktorého objem bude postupne klesať a konzumuje len príkrmy, ktorých objem je takmer zanedbateľný. V prípade, ak mu matka oznámi, ktoré suroviny na príkrmy potrebuje, tieto jej vie s dostatočným časovým predstihom ako kuchár zabezpečiť, čo mu bolo prisľúbené aj zo strany jeho nadriadených. On žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá je toho času výrazne obmedzená v stretávaní sa so svojim vnukom, no napriek tomu uviedla, že vtedy, ak by jeho príjmy nedovoľovali uhrádzať sporenie vo výške 50,- eur, bude ho uhrádzať aj s jej pomocou. Pracovné ponuky predložené matkou považuje za účelové, nakoľko neboli predložené do skončenia dokazovania, nemožno na ne ani v odvolacom konaní prihliadať. On dlhodobo pracuje u súčasného zamestnávateľa a nevidí dôvod, aby menil pracovnú pozíciu a išiel do iného zamestnania, kde by bolo riziko prepustenia z pracovného pomeru bez uvedenia dôvodu, čo by mu mohlo znemožniť

plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Je presvedčený, že pokiaľ by jeho mzda bola vyššia trebárs aj o 100,- eur, nemalo by to vplyv na výšku vyživovacej povinnosti, pretože podľa jeho názoru vzhľadom na vek a potreby syna H., súdom stanovená suma postačuje. Zmena pracovnej pozície by sa zároveň dotkla aj rozsahu stretávania sa so synom, nakoľko súčasný rozsah stretávania bol určený s prihliadnutím na rozvrhnutie jeho pracovného času. Nie je tajomstvom, že mal zdravotné problémy, no tieto v súčasnej dobe sú potlačené až vymiznuté. Čas strávený so synom je pre neho najlepším liekom a pevne verí, že s odstupom času bude môcť s ním tráviť spoločný čas aj osamote, kočikovaním a prechádzkami. Pokiaľ mu nevyšiel vzťah s matkou, nechce, aby dieťa utrpelo ujmu, a to jednak v materiálnej oblasti ako aj v emočnej, nakoľko dieťa formuje tak matka ako aj otec. Práve súdom určený rozsah stretávania tomuto môže výrazne napomôcť, mať spolu so synom vzťah, z ktorého bude mať dieťa pocit úplného záujmu o jeho osobu, a bude pre neho úplne prirodzené s postupom času tráviť voľný čas aj s otcom bez toho, aby bol vystavený stresovým situáciám pri preberaní a odovzdávaní dieťaťa. Nakoľko je syn pre neho najdôležitejšou osobou, bude s postupom času trvať na tom, aby spoločne trávil aj víkendy. Samozrejme vždy bude rešpektovať jeho záujmy a potreby. Navrhuje preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok potvrdil.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení uviedol, že matka nesúhlasí s výškou výživného 110,- eur, no táto výška bola určená vzhľadom na skutočnosť, že otec založil synovi účet v Prima banke, kde mu má v úmysle aj naďalej sponzorovať. Matka namieta aj skutočnosť, že súd nevyčíslil výšku zameškaného výživného. Súd však prihliadol na to, že otec dieťaťa od podania návrhu sa podieľal na zakúpení oblečenia, hygienických potrieb a stravy pre syna, a to v januári 2019 v sume 80,- eur a vo februári 2019 v sume 90,- eur. Za týchto podmienok je výška bežného výživného ako stanovil súd adekvátna súčasným potrebám dieťaťa a súd tiež správne vyhodnotil skutočnosť, že otec sa podieľal na výžive syna tým, že mu zakúpil potrebné veci a z tohto dôvodu nebolo vyčíslené zameškané výživné. Čo sa týka stretávania otca so synom, matka navrhuje upraviť stretávanie súhrnne na 4 hodiny za týždeň. Oddelenie Sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately má za to, že takýmto obmedzeným stretávaním nebude mať možnosť otec intenzívne rozvíjať vzťah so svojim synom. Pri dieťati v tomto veku je potrebný časovo kratší, ale častejší kontakt s rodičom, ktorému dieťa nie je zverený do starostlivosti. Otec nenamietal skutočnosť, že vzhľadom na vek dieťaťa bude pri stretnutiach prítomná matka. Bolo by však vhodné, aby sa stretnutia otca so synom nere realizovali výlučne v byte matky, pre dieťa by bolo podnetné realizovať spoločný program aj mimo domácnosti matky. Obaja rodičia avizovali problematickú komunikáciu pri stretnutiach so synom, a preto im bolo odporučené absolvovať psychologické poradenstvo na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, soc. vecí a rodiny Ružomberok. Aj v súčasnosti toto poradenstvo využívajú. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku o určení vyživovacej povinnosti otcovi vo výške 110,- eur potvrdil ako správny a tiež súhlasí s upraveným stretávaním otca so synom tak ako je upravené rozsudkom súdu s tým, že navrhuje vylúčiť obmedzenie stretávania sa otca so synom v byte matky maloletého.

5. Matka v podanej replike k vyjadreniu otca udáva, že s jeho vyjadrením nesúhlasí. Dôvody uvádzané otcom, že je postačujúce výživné vo výške 110,- eur neobstoja. Matka uviedla, že kuchár v odbore zarába omnoho vyššiu mzdu ako má uvedenú vo výplatnej páske. Matka má za to, že výška výživného ako požaduje 150,- eur je primeraná, nakoľko dieťa je teraz vo vývine, rastie a tým má zvýšené potreby na výživu. Dôvody uvádzané otcom, že nemá dôvod meniť zamestnanie, neobstoja, keď tvrdí, že ak mu to nebude vychádzať, že mu bude so sporením pomáhať jeho matka. Dáva do pozornosti, že otec dieťaťa priznal, že mal psychické problémy, keď uviedol, že sú potlačené a vymiznuté, avšak táto skutočnosť preukázaná nebola a dôvod, že dieťa je pre otca liekom a skutočnosť, keď bývalí rodičia žili v spoločnej domácnosti, tak tento záujem otec nemal, resp. trpel psychickými problémami a riešil to antidepresívami a alkoholom. Táto kombinácia spôsobila vyhrážky na stranu matky a jej dcéry. Rovnako sa matke zdôveril o suicidiálnych myšlienkach. Matka trvá na tom, že nijako nebráni otcovi v stretávaní sa so synom. No otec sa správa neprimerane, rozpráva s dieťaťom ako s dospelým a rozpráva sa s ním ironicky na osobu matky. Otec nechce rešpektovať rolu matky vo výchove maloletého syna. No matka dostatočne vie, čo dieťa potrebuje, uvedomuje si rolu otca avšak je potrebné, aby dieťa malo úctu k obidvom rodičom. Preto trvá na svojom odvolaní.

6. Matka sa vyjadrila aj k vyjadreniu kolízneho opatrovníka. Uviedla, že s jeho vyjadrením, čo sa týka ohľadom výživného, nesúhlasí. Skutočnosť, že otec donesie maloletému dieťaťu kaše, detské výživy je v poriadku, no častokrát sú pred končiacou sa zárukou. Výška výživného nemôže byť zohľadňovaná nepomerom medzi tým, čo otec dobrovoľne prispieva nad rámec výživného matke a skutočnými

potrebami syna. K rozsahu stretávania sa otca s maloletým dieťaťom je vyjadrenie kolízneho opatrovníka opatrnejšie vo svojom druhom vyjadrení, teda kolízny opatrovník neuvádza miesta stretávania sa na inom mieste ako bolo určené súdom.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej „CMP“ v spojení s ust. § 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“) preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP až § 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých častiach podľa ustanovení § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil ako vecne správne. V odvolaní nenapadnutých častiach zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

8. Krajský súd ako súd odvolací - súd druhej inštancie podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (§ IV.ÚS 252/04). Do obsahu základného práva podľa § 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhovaných dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II.ÚS 3/97, II.ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov a nie účastníkov konania.

9. V konaní vo veciach maloletých, ktoré možno začať aj bez návrhu sa však súd naďalej spravuje vyšetrovacou zásadou, ktorej dôsledkom je primárna zodpovednosť súdu za zistenie skutkového stavu, ktorá je jeho povinnosťou, ktorú bude musieť splniť bez ohľadu na dôkazné návrhy a aktivitu účastníkov. Opätovne odvolací súd zdôrazňuje, že v tomto type konania nie je viazaný návrhmi účastníkov, keď musí dôsledne vychádzať z hmotno-právnej úpravy týkajúcej sa prejednávanej veci.

10. Zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov v ust. § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného na dieťa. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi, jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Pri posudzovaní potenciality príjmov povinného rodiča (v prejednávanej veci otca) musí súd postupovať veľmi prísne a zhodnotiť všetky relevantné skutočnosti, ktoré sa v konaní preukážu.

11. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1,2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti prihliada súd na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 4,5 Zákona o rodine).

12. Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine meniť v prípade, ak sa zmenia pomery účastníkov.

13. Odvolací súd v stanovení výšky výživného súdom prvej inštancie, ktorú určil otcovi vo výške 110,- eur mesačne, keď vychádzal zo základných kritérií na strane povinného otca, a to preskúmaním jeho schopností, možností a majetkových pomerov, ako aj potrieb maloletého dieťaťa, nezistil žiadne pochybenie. Aj odvolací súd mal preukázané, že otec maloletého pracuje ako kuchár s priemerným mesačným čistým príjmom 424,- eur, iné vyživovacie povinnosti nemá, žije s matkou, ktorej prispieva na stravu a náklady spojené s bývaním vo výške 200,- eur a maloletému dieťaťu preukázateľne založil sporenie, kde platí 50,- eur mesačne. Otec od odchodu matky zo spoločnej domácnosti sa podieľal aj na nákladoch spojených s potrebami dieťaťa, keď v mesiaci január 2019 vynaložil na stravu a oblečenie 80,- eur a vo februári 2019 90,- eur. Matke tiež posielal daňový bonus a náklady na poisťku dieťaťa. Maloletý je vo veku 8 mesiacov a neboli zistené u neho žiadne zdravotné problémy, resp. zvýšené náklady, ktoré by preukázateľne vyžadovali zvýšené výdavky. S poukazom na uvedené aj odvolací súd má za to, že okresným súdom určené výživné vo výške 110,- eur je v súčasnosti postačujúce na potreby maloletého, ročného dieťaťa. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd nezistil ani zameškané výživné.

14. Odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani pri úprave styku s maloletým, a to aj napriek tomu, že kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol vylúčiť obmedzenie stretávania sa otca so synom matky, poukazujúc na to, že by bolo vhodné, aby sa stretnutia otca so synom nerealizovali výlučne v byte matky, pretože pre dieťa by bolo podnetné realizovať spoločný program aj mimo domácnosti matky. Odvolací súd v tomto smere poznamenáva, že dieťa je v útľom veku, fixované na domáce prostredie, ktoré dôverne pozná, a preto je podľa názoru odvolacieho súdu predčasne vo veku v akom sa nachádza, aby bol styk realizovaný mimo prostredia, ktoré mu je blízke. V prípade zlepšenia komunikácie medzi rodičmi, vzhľadom na skutočnosť, že títo využívajú psychologické poradenstvo na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, soc. vecí a rodiny Ružomberok, ako uviedol vo svojom vyjadrení kolízny opatrovník, nič v budúcnosti rodičom nebráni, aby tento rozsah, pokiaľ bude v záujme dieťaťa, prispôsobili dieťaťu. Všetko záleží len na ich osobnom postoji a ich vzájomnom skutočnom záujme o dieťa, ktorý obidvaja rodičia preukazujú. Záujem dieťaťa treba chápať čo najextenzívnejšie. Obidvaja rodičia si musia uvedomiť, že keď nedokázali byť partnermi, rodičmi dieťaťa zostávajú po celý život a je v záujme ich dieťaťa, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, stability, tolerancie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, a to aj v situácii, keď rodičia s dieťaťom nežijú v spoločnej domácnosti, no je potrebné, aby sa navzájom tolerovali a uznávali, že aj ten druhý je rodičom, ktorému záleží na svojom potomkovi.

15. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil pochybenie, nemohol prisvedčiť argumentom matky, na ktorých založila svoje odvolanie a preto rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutých častiach potvrdil z dôvodu vecnej správnosti.

16. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 52 CMP v spojení s § 2 ods. 1 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)